

Thus, in practical terms representative sovereign foreign policy functions both in Ukraine and in most EU Member States performing head of state, but in absolute dualistic monarchies, presidential and much of mixed republics - directs foreign policy, thus leading executive in presidential republics and absolute monarchies.

However, in today's national legal systems growing role of Parliament in the practical implementation of the sovereign rights of the state, especially considering adding to postwar constitution rules on ratification of international agreements as exclusive competence of Parliament, allowing state approval and strengthening developed parliamentary as one of the main features of contemporary European constitutionalism and the necessary prerequisites for implementation of the national state sovereignty and national sovereignty as the source of all integrated set of sovereign powers.

Keywords: *state sovereignty, supranationality, European Union, limit of state sovereignty, sovereign rights.*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА КРИМІНАЛІСТИКИ

УДК 342.5(045)

В. А. Миколенко

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ КЕРІВНИКА ОБЛАСНОЇ ПРОКУРАТУРИ

Стаття присвячена проблемам удосконалення правового статусу керівника обласної прокуратури у сучасних умовах реформування органів прокуратури України. Автор аналізує функції та повноваження обласного прокурора, його найважливіші завдання у процесі системної реалізації державної правоохоронної політики. Наголошується на необхідності забезпечення прав і свобод людини та громадянина як найважливішому напрямку діяльності органів прокуратури у контексті сприйняття національною правовою системою України європейських правових стандартів.

Ключові слова: *прокурор області, прокуратура, функції прокуратури, завдання прокуратури, правоохоронна діяльність.*

Постановка проблеми. Зміни, що сталися останнім часом в країні, політичні й соціально-економічні перетворення, реформування державного апарату, якісні зміни суспільного життя неминуче торкнулися системи органів прокуратури. Реформування економічної сфери життя суспільства викликало ріст злочинності, масові порушення законодавства, незаконний переділ власності, поширення обмеження прав громадян, зубожіння значної частини населення, економічну дестабілізацію діяльності держави. У зв'язку з тим, що перед прокуратурою ставиться завдання всемірного утвердження верховенства закону та зміцнення правопорядку до прокуратури вимоги значно підвищуються. Разом з тим, у науці й літературі все частіше висловлюються пропозиції про скорочення повноважень прокуратури України, побудови її за зразком західних держав.

Зміни до законодавства, у ряді випадків, значно перешкоджають нормальному й повноцінному функціонуванню органів прокуратури. Прийнято кримінальний, цивільний й адміністративний процесуальні кодекси, які якісно змінили статус прокурора в судочинстві. Проводяться зміни в законодавство про державну службу.

Це змушує по новому й комплексно поглянути на правовий статус обласного прокурора в Україні, досліджувати його повноваження на різних напрямках діяльності, провести порівняльний аналіз чинного законодавства про прокуратуру з раніше, що діяло, законодавством про прокуратуру, визначити ефективність напрямків діяльності прокуратури області у сучасних умовах, урахувати досвід колишніх років, намітити подальші шляхи вдосконалювання правового статусу прокурора області, виявити те місце й ту роль, які обласний прокурор реально займає в сучасному суспільстві, визначити його значення у державному механізмі в межах відповідної адміністративної території обласного рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. При проведенні дослідження ми спиралися на багату спадщину сучасної української й радянської теоретичної думки, праці дореволюційних учених, що не втратили своєї актуальності в наші дні, урахував досвід закордонних держав. Сюди ставляться праці видних радянських вчених: А. І. Алексеева, С. С. Алексеева, М. В. Баглая, В. І. Баскова, А. Д. Бойкова, С. І. Герасимова, В. Г. Даева, А. Г. Звягінцева, О. А. Кожевникова, А. Ф. Козлова, Б. В. Коробейникова, М. Н. Маршунова, Н. В. Мельникова, С. Г. Новикова, В. Д. Перевалова, І. Л. Петрухіна, В. І. Радченко, В. І. Рохліна, В. П. Рябцева, В. М. Семенова, Ю. І. Скуратова, К. Ф. Скворцова, В. М. Савицького, В. С. Тадевосяна, Н. А. Чечиной, В. Е. Чиркина, А. А. Чувилова, М. С. Шалумова, К. С. Юдельсона, В. В. Яркова, В. Б. Ястребова.

Крім теоретичних досліджень, аналізу піддалися норми чинного й раніше діючого законодавства. Використано матеріали правозастосовної практики по досліджуваній темі.

При цьому ці дослідження присвячені, як правило, розгляду правового статусу окремих ланок прокурорської системи, правового статусу прокурорських працівників при здійсненні ними своїх повноважень по окремих напрямках прокурорської діяльності. Тим часом, проведені в країні економічна й правова реформи, що супроводжуються перетвореннями в системі органів державної влади порушили питання про реформування органів прокуратури. Вирішення цього питання вимагає комплексного підходу, і саме такий підхід використовується у даному дослідженні в частині аналізу особливостей правового статусу прокурора області на сучасному етапі розбудови в Україні демократичної, правової, соціальної держави.

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей правового статусу прокурора області у сучасних умовах комплексної модернізації правоохоронної системи України.

Виклад основного матеріалу. При розгляді проблеми правового статусу прокурора області варто враховувати, що використання такої категорії, як «правовий статус», характерно стосовно до фізичних й юридичних осіб. Відносно ж цілої системи працівників державних органів це проблематично в силу широти й різноманітності повноважень структурних одиниць прокуратур різних рівнів. Дослідження правового статусу прокуратури в цілому як системи державних органів й прокурорів різних рівнів спрощується завдяки тому, що в силу принципів єдності й централізації, як це передбачено в Законі України «Про прокуратуру», прокурорська система будується на єдиному началі - Генеральному прокуророві України. Відповідно до принципу єдності всі органи прокуратури організуються й будуються на єдиних конституційних засадах, прокурори здійснюють однакові функції, застосовують однакові засоби реагування на порушення

законів і мають в основному однакові права й обов'язки стосовно осіб, що не входять у прокурорську систему.

Однак, а ні в науці, а ні в літературі не вироблено чіткого поняття правового статусу прокуратури. Що потребує від нас проаналізувати категорію правового статусу взагалі.

Отже, правовий статус прокурора – це правове положення посадових осіб органів прокуратури, наділених сукупністю повноважень для здійснення ними своїх функцій по забезпеченню законності та порядку, що відображає їх місце й роль у суспільстві й державі.

Формування правового статусу державних органів та посадових осіб цих органів відбувається в такий спосіб: насамперед, з'ясується потреба в них, потім чітко визначається їхнє призначення, відповідно до якого встановлюються завдання, а на основі останніх – повноваження [1, с. 15-16].

Потреба в прокуратурі і прокурорських кадрах обумовлена необхідністю підтримки твердого режиму законності в нашій державі. Своє керівництво суспільством держава здійснює за допомогою видання законів, підзаконних актів, в яких містяться правові норми, що регулюють різноманітні відносини. Ефективність законності полягає в її неухильному забезпеченні. Боротьбу із правопорушеннями можуть і повинні вести всі державні органи. Але вони, по-перше: ведуть її у зв'язку з виконанням ними функцій по керівництву, відправленню правосуддя й т.п., а по-друге, самі можуть допускати різні порушення законності через відомчу або іншу зацікавленість або через неточне розуміння змісту закону. Цим обумовлюється необхідність існування особливої системи органів і державних службовців, що займаються винятково здійсненням нагляду за чітким і неухильним виконанням законів у державі. Такою системою є прокуратура, тобто сукупність об'єднаних нею органів і прокурорських кадрів.

В українських умовах прокуратура з позицій закону впливає на всі галузі влади, виконує функції одного з елементів системи «стримувань і противаг». Одночасно вона сприяє взаємодії галузей влади, їхньому погодженому функціонуванню. Всі вони зацікавлені в дотриманні й зміцненні законності, забезпечувати яку, покликана прокуратура. Без законності в державі не може бути сильної, успішно виконуючої свої функції влади. Тим більше, якщо ця держава прагне стати правовою» [2, с. 7].

Дослідники відзначають, що правовий статус державного службовця державного органу містить у собі правові норми, що регулюють діяльність даного органу й особи; закріплення в них місця, ролі й призначення їх в державному механізмі; повноваження по реалізації покладених функцій [3, с. 70-71].

При всій виправданості такої структури змісту правового статусу державного службовця і державного органу, у тому числі прокуратури вважаю за можливе деталізувати його. На мій погляд, у зміст правового статусу прокурора варто включати крім викладених вище наступні елементи: 1) найменування прокуратури та посади працівника прокуратури; 2) принципи організації та діяльності прокуратури і службовців прокуратури; 3) система прокурорських органів і службових осіб прокуратури; 4) напрямки діяльності прокуратури, включаючи права, обов'язки й відповідальність учасників прокурорсько-наглядових відносин (прокуратури, піднаглядних суб'єктів й ін.); 5) особливості фінансування й матеріально-технічного забезпечення органів та службових осіб прокуратури; 6) порядок призначення й вимоги, що висуваються до прокурорського працівника; 7) засоби правового захисту й соціальної підтримки прокурорського працівника.

Виходячи з цього, на мій погляд правовий статус прокурора можна визначити як регламентоване в законі положення прокуратури, а також її службовців у суспільстві й

державі, наділені сукупністю повноважень для здійснення покладених на них законом функцій по забезпеченню законності, що мають кожний своє найменування, що діють на основі встановлених у законі принципів, що фінансуються винятково з державного бюджету й незалежний статус яких забезпечений спеціальними засобами правового захисту й соціальної підтримки прокурорських працівників. Дане визначення правового статусу прокурора найбільше повно відбиває всі його елементи й одночасно повністю узгоджується з визначенням правового статусу прокуратури України, адже питання про правовий статус прокуратури тісно пов'язане з питанням про правовий статус самих прокурорських працівників, тому що вони й тільки вони є носіями повноважень, наданих органам й установам прокуратури, і покликані виконувати завдання визначені законом України «Про прокуратуру».

Правовий статус прокурора охоплює собою його правове положення як усередині системи прокуратури України (залежно від займаної посади), так і поза нею, тобто в суспільстві й державі, коли прокурор виступає учасником правовідносин.

У зміст правового статусу прокурора входять також: його права, обов'язки, відповідальність і гарантії. Для здійснення прокурорським працівником своєї діяльності, виконання поставлених перед ним завдань він наділяється сукупністю прав й обов'язків, тобто певними повноваженнями, наявність яких служить досягненню поставлених перед органами прокуратури цілей забезпечення верховенства закону, зміцнення законності, захисту прав і свобод людини та громадянина, а також охоронюваних законом інтересів суспільства й держави. Повноцінному й безперешкодному виконанню прокурором своїх повноважень служать гарантії, визначені законом й, зокрема, засоби правового й соціального захисту прокурорських працівників. Невиконання або неналежне виконання прокурорським працівником своїх посадових обов'язків, порушення вимог законодавства тягне встановлену законом відповідальність.

У літературі зустрічаються випадки, коли в зміст правового статусу посадової особи державного органа поряд із правами й обов'язками включається категорія свободи. Такий підхід невиправданий, оскільки «свобода тільки тоді стає правом, коли вона визнається законом» [4, с. 30], а поки цього не зроблено ні про яку свободу як складову правового статусу, принаймні, посадової особи, не може бути й мови. Правовий статус - категорія правова. Крім того, це обумовлено специфікою правового статусу всіх посадових осіб, що полягає в органічній єдності їхніх прав й обов'язків. Свобода ж втілена в право посадової особи стає саме правом. Отже, ніяких свобод у змісті правового статусу посадових осіб й у тому числі прокурорських працівників бути не може.

Помилковою на мій погляд, видається також думка, що в правовому статусі прокурора не існує диференціації прав й обов'язків [5, с. 86]. Дане твердження справедливо коли мова йде про реалізацію функцій прокуратури. Однак, прокурорський працівник володіє рядом таких прав, здійснення яких не носить для нього обов'язковий характер наприклад, право носити вогнепальну зброю, право на додаткову житлову площу й т. ін. Разом з тим, дані права прокурора області є складовими його правового статусу. З іншого боку, не варто трактувати в якості права передбачений наприклад в п. 3 ст. 44 Закону України «Про прокуратуру» обов'язок прокурора (його заступника) негайно звільнити своєю постановою кожного, хто утримується без законних підстав в місцях тримання затриманих, попереднього ув'язнення, обмеження чи позбавлення волі або в установах для виконання заходів примусового характеру. Оскільки у випадку виявлення такого факту прокурор не вправі вибирати. Закон України «Про прокуратуру» визначає даний захід прокурорського реагування саме як обов'язок, а не право.

До розгляду питання про правові основи організації й діяльності обласної прокуратури

можна підходити із двох позицій. По-перше, розглядати як правові основи організації й діяльності прокуратури і прокурорських кадрів, тобто як всі ті правові акти, які безпосередньо спрямовані на регламентацію організації й діяльності прокуратури, статусу прокурорських працівників, а також ті правові акти, які використовують й якими керуються у своїй професійній діяльності прокурорські працівники. У цьому змісті до правових основ організації й діяльності прокуратури будуть віднесені всі правові акти, що діють на території України, оскільки в силу специфіки наглядової діяльності прокуратури прокурорським працівникам доводиться вникати в усі сфери правової дійсності й стикатися, так чи інакше, з усіма правовими актами.

По-друге, у зміст правових основ організації й діяльності прокуратури можна вкладати більш вузький і конкретний зміст і розглядати в їхньому числі лише ті правові акти, які безпосередньо регулюють організацію й діяльність органів й статус прокурорських кадрів. Саме в цьому розумінні дане питання буде розглядатися в цій роботі, і цей зміст вкладає в дане поняття законодавець у ст. 3 Закону України «Про прокуратуру».

Правові основи організації й діяльності прокурорських кадрів та прокуратури в цілому становлять норми права, що містяться в різних правових актах, що діють на території держави й регулюють питання організації й діяльності органів прокуратури. Виходячи з положень ст. 3 Закону України «Про прокуратуру» до числа таких актів відносяться Конституція України, Закон України «Про прокуратуру» та інші законодавчі акти, в тому числі і міжнародні договори. У їхню конкретизацію Генеральний прокурор України видає обов'язкові для виконання всіма прокурорськими працівниками накази, вказівки, розпорядження, положення й інструкції, що регулюють питання організації діяльності системи прокуратури й порядок реалізації матеріального й соціального забезпечення працівників прокуратури.

У Конституції України прокуратурі присвячені ст. ст. 121, 122 та 123, де закріплені основні положення організаційного характеру. Зазначено, що прокуратура це єдина централізована система тобто з підпорядкуванням нижчестоящих прокурорів вищестоящим і Генеральному прокурору України. Установлено порядок призначення Генерального прокурора. Згідно ст. 123 Конституції України повноваження, організація й порядок діяльності прокуратури України визначається законом.

У законі України «Про прокуратуру» визначені мета, завдання, основні напрямки діяльності прокуратури, принципи її організації й діяльності, повноваження працівників прокуратури, міри їхнього правового захисту й соціальної підтримки, особливості умов і порядку проходження служби в органах й установах прокуратури держави, регламентується статус прокурорських працівників.

Значне коло питань, що стосуються правового статусу й діяльності прокурора регулюється не тільки Конституцією України і Законом України «Про прокуратуру», а й іншими законодавчими актами. Так, наприклад, умови й порядок участі прокурора в розгляді судами справ, його правовий статус регулюється процесуальним законодавством, зокрема Кримінальним, Цивільним, Господарським та Адміністративним процесуальними кодексами. У Законах України «Про національну поліцію», «Про оперативно-розшукову діяльність» містяться норми, що стосуються наглядової діяльності прокуратури.

Міжнародні договори України становлять правову основу організації й діяльності прокуратури в частині її міжнародного співробітництва. У даних договорах або прямо вказується на прокуратуру як на суб'єкт відповідних правовідносин, або це впливає зі змісту загальних положень, що містяться в договорах.

У систему правових основ діяльності прокуратури, статусу працівників

прокуратури також включаються укази Президента України і постанови КМ України. Наприклад, Указ Президента України про твердження Положення про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі зі злочинністю, Постанова Уряду України про твердження Інструкції про порядок допуску посадових осіб і громадян України до державної таємниці.

Комплекс правових джерел організації й діяльності прокуратури однак не вирішує питання достатньої правової регламентації організації й діяльності прокуратури, статусу працівників прокуратури.

Розкиданість правових норм по різних галузях права, у різних правових джерелах (правових актах) часом істотно ускладнює пошук і вибір конкретної правової норми, що підлягає застосуванню. Закон України «Про прокуратуру» містить лише загальні положення організації й діяльності прокуратури й прокурорів всіх рівнів, має безліч відсилочних норм до інших правових актів. Більша частина питань організації й діяльності прокуратури, статусу прокурорських працівників регламентується відомчими правовими актами й, зокрема, наказами Генерального прокурора України. У зв'язку із чим прокурорська система як публічне утворення, що має свою внутрішню структуру не досить стабільна й часто піддана невиправданним перетворенням. Скасовуються цілі види прокуратур, окремі ланки прокурорської системи, що зарекомендували себе з позитивної сторони, і в той же час засновуються прокуратури раніше не відомі історичному досвіду вітчизняної прокуратури. Деякі питання організації й діяльності прокуратури взагалі залишаються до кінця неврегульованими і їхня діяльність здійснюється стихійно на основі накопиченого в прокурорській системі досвіду. Так, наприклад, детальна форма таких актів прокурорського реагування як протест і подання законодавчо не встановлене й вироблена в ході багаторічної практики прокурорської діяльності.

Таким чином, потреба більш детальної й системної правової регламентації організації й діяльності прокуратури, статусу працівників прокуратури давно назріла. Таку правову регламентацію необхідно будувати з урахуванням того, що об'єктом прокурорсько-наглядової уваги є особливі відносини - відносини дотримання (недотримання) закону. Ні який інший орган державної влади не наділений такою компетенцією, яку має прокуратура. Об'єктом прокурорської уваги є практично всі сфери суспільних відносин урегульовані правом. У ході прокурорсько-наглядової діяльності складаються особливі прокурорсько-наглядові - відносини між прокурором й піднаглядними органами, організаціями, посадовими особами, громадянами.

Принципи організації діяльності прокурора області впливають з відповідних принципів організації і діяльності обласної прокуратури в цілому, вважаю, що їх можна визначити як основні й керівні початки побудови прокурорської системи й організації як її діяльності так і окремо взятого працівника прокуратури. Вони виражають сутність і призначення прокурорської системи. На їхній основі будується вся діяльність прокуратури, визначається її компетенція, формулюються повноваження прокурорських працівників, розвивається законодавство про прокуратуру. Принципи організації й діяльності прокуратури визначають правовий статус як всієї прокурорської системи так й окремих прокурорських працівників.

При цьому принцип законності як основний у діяльності прокурора області відбитий у ст. 123 Конституції України та п. 2 ст. 6 Закону України «Про прокуратуру» і є загальноправовим. Всі органи державної влади, включаючи прокуратуру, органи місцевого самоврядування, посадові особи, громадяни і їхні об'єднання зобов'язані дотримувати законів. У силу специфіки статусу прокуратури України як органа нагляду за додержанням законів у її діяльності зазначений принцип має дві сторони прояву. З одного боку, прокуратура як і всі інші органи державної влади зобов'язана дотримувати

законів і діяти на підставі ст. 19 Конституції України, тобто на підставі, в межах повноважень і у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Це означає, що всі дії прокурорських працівників повинні строго узгоджуватися із законом. Правовий статус прокуратури і прокурора визначається й регулюється саме законом. З іншого боку, прокуратура покликана здійснювати нагляд за додержанням законів іншими суб'єктами права. Дії піднаглядних суб'єктів повинні оцінюватися винятково з позиції їхньої відповідності закону. Ніякі інші критерії, як то: доцільність, справедливість, правильність не можуть бути покладені в основу прокурорсько-наглядного реагування. Тільки у зв'язку з порушенням закону прокурор вправі використовувати міри прокурорського реагування.

Висновки. Отже, у зміст правового статусу прокурора області варто включати наступні елементи: 1) найменування прокуратури та посади працівника прокуратури; 2) принципи організації та діяльності прокуратури і службовців прокуратури; 3) система прокурорських органів і службових осіб прокуратури; 4) напрямки діяльності прокуратури, включаючи права, обов'язки й відповідальність учасників прокурорсько-наглядних відносин (прокуратури, піднаглядних суб'єктів й ін.); 5) особливості фінансування й матеріально-технічного забезпечення органів та службових осіб прокуратури; 6) порядок призначення й вимоги, що висуваються до прокурорського працівника; 7) засоби правового захисту й соціальної підтримки прокурорського працівника.

Таким чином, загалом правовий статус прокурора області можна визначити як регламентоване в законі положення прокурора відповідного рівня, у суспільстві й державі, наділеного сукупністю повноважень для здійснення покладених на нього законом функцій по забезпеченню законності, що діє на основі встановлених у законі принципів й незалежний статус якого забезпечений спеціальними засобами правового захисту, а правові основи організації й діяльності прокурора області становлять норми права, що містяться в різних правових актах, що діють на території держави й регулюють питання організації й діяльності органів прокуратури.

Список використаної літератури:

1. Емельянов С.А. Предупреждение правонарушений средствами общего надзора прокуратуры / С. А. Емельянов. – Москва : Юрид. лит., 1980. – 200 с. ; Yemelyanov S.A. Preduprezhdenie pravonarusheniy sredstvami obshchego nadzora prokuratury / S. A. Yemelyanov. – Moskva : Yurid. lit., 1980. – 200 s.

2. Косюта М. В. Прокурорська система України в умовах демократичного суспільства : моногр. / М. В. Косюта. – Одеса, 2002. – 430 с. ; Kosiuta M. V. Prokurorska sistema Ukrainy v umovakh demokratychnoho suspilstva : monohr. / M. V. Kosiuta. – Odesa, 2002. – 430 s.

3. Михеєнко М. М. Проблеми розвитку кримінального процесу в Україні : Вибрані твори / М. М. Михеєнко. – Київ : Юрінком Інтер, 1999. – 240 с. ; Mykheienko M. M. Problemy rozvytku kryminalnoho protsesu v Ukraini : Vybrani tvory / M. M. Mykheienko. – Kyiv : Yurinkom Inter, 1999. – 240 s.

4. Франтовський М. Якість підтримання державного обвинувачення / М. Франтовський // Вісник прокуратури. – 2003. – № 3. – С. 28-34 ; Frantovskyi M. Yakist pidtrymannia derzhavnoho obvynuvachennia / M. Frantovskyi // Visnyk prokuratury. – 2003. – № 3. – S. 28-34

5. Даев В.Г. Концепция прокурорского надзора в свете правовой реформы / В. Г. Даев // Прокуратура в системе политических и правовых институтов общества : матер. конференции. – Москва, 1990. – 270 с. ; Daev V.G. Kontseptsiya prokurorskogo nadzora v svete pravovoy reformy / V. G. Daev // Prokuratura v sisteme politicheskikh i pravovykh institutov obshchestva : mater. konferentsii. – Moskva, 1990. – 270 s.

Стаття надійшла до редакції 19.04.2016 року

V. A. Mykolenko

THE FEATURES OF THE LEGAL STATUS OF HEAD REGIONAL PROSECUTOR

The article deals with the problems of improvement of the legal status of the head of the regional prosecutor's office in modern conditions of reforming the prosecution Ukraine. The author analyzes the functions and powers of the regional prosecutor, his major tasks during system implementation of state law enforcement policy. The necessity of ensuring the rights and freedoms of man and citizen as the most important direction of the prosecutors in the context of perception national legal system Ukraine European legal standards.

Specifies that the dispersion of the law in different areas of law, different legal sources (legal acts) sometimes complicates the search and selection of a specific legal standard to be applied. The Law of Ukraine about Prosecution contains only general provisions and organization of prosecutors and prosecutors at all levels, has many other rules and regulations. Most of the activities of the organization and the prosecution, prosecutor's status are regulated by departmental regulations and, in particular, orders of the Prosecutor General of Ukraine. In this connection, the prosecution as a public education system that has its internal structure is not stable enough and is often subjected to unreasonable transformation. Canceled prosecutors entire species, some parts of the judicial system, with proven positive side, and at the same time founded the prosecution had not known the historical experience of the national prosecutor's office. Some questions of the organization and activities of all prosecutors remain unresolved until the end and their activities are carried out spontaneously from the prosecutor's system gained experience. For example, detailed form of such acts as prosecutor to protest filing and is not legally established and worked in the prosecution of years of practice.

The legal status of the prosecutor can be defined as regulated by law provisions Prosecutor appropriate level, in society and the state, endowed with a set of powers for the implementation entrusted to him by law functions to ensure the legality, acting on the basis set out in law the principles and independent status which is provided with special means legal protection and legal basis for the organization of prosecutor and law are contained in various legal acts in force in the state, and governing the organization and activity of organs.

Keywords: regional prosecutor, prosecutors, prosecution functions, tasks of prosecutors, law enforcement.

УДК 343.1

Ю. М. Мирошниченко

ПРО ОБ'ЄКТИВНУ ІСТИНУ І ЗМАГАЛЬНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА

На підставі аналізу теоретичного матеріалу та чинного законодавства спростовується теза про несумісність принципів об'єктивної істини і змагальності кримінального процесу. Зроблено висновок про те, що концепція об'єктивної істини цілком узгоджується з відправними засадами змагального судочинства.

Ключові слова: кримінальний процес, змагальність, об'єктивна істина.

Постановка проблеми. Суттєве поглиблення змагальних засади кримінального судочинства, яке відбулося з уведенням в дію Кримінального процесуального кодексу України 2012 року (далі – КПК), загострило давню наукову полеміку щодо характеру